

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **Bc. T.K.**, narozen dne ...
bytem ...
zastoupen advokátkou Mgr. Alicí Hejzlarovou, LL.M.
sídlem Za Poříčskou bránou 375/22, 186 00 Praha 8

proti

žalovanému: **první náměstek policejního prezidenta**
sídlem Strojnická 27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 3. 4. 2019, č. j. PPR-4712-5/ČJ-2019-990131

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2019, č. j. PPR-4712-5/ČJ-2019-990131 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí ředitele Ochranné služby ve věcech služebního poměru č. 4824/2018 ze dne 20. 12. 2018 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Prvostupňovým rozhodnutím služební funkcionář rozhodl podle § 115a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů“), že žalobci přísluší dnem 1. 1. základní tarif z 04. tarifní třídy a 04. tarifního stupně zvýšený o 10% ve výši 27 800 Kč měsíčně a že mu stanoví podle § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů zvláštní příplatek ve výši 7 500 Kč měsíčně a osobní příplatek ve výši 680 Kč. Celkem tedy služební příjem činí 35 980 Kč měsíčně. Žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že část „Podle ustanovení § 115a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů,“ nově zněla: „Podle ustanovení § 115 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů,“.
2. Žalobce namítl, že nesouhlasí se stanovenou výší zvláštního příplatku a pokládá ji za rozpornou s platnými právními předpisy. Žalobce namítal rozpor napadeného rozhodnutí, resp. rozkazu policejního prezidenta č. 257/2018, kterým se stanoví výše zvláštního příplatku pro služební místa v Ochranné službě s § 77 odst. 8 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2009, č. j. 6 Ads 129/2008 – 66, kde bylo uvedeno, že služební předpis je klasickým normativním aktem státní služby, a proto musí být v souladu se zákonem. Bezpečnostní sbor jako celek, tedy i napříč jednotlivými útvary, musí dbát o zajišťování rovného zacházení se všemi příslušníky, a to i v souvislosti s odměňováním. Příslušníci Ochranné služby Policie ČR jsou však prostřednictvím odměňování znevýhodňováni, a to mj. vůči příslušníkům Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky. Příslušníci Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky ve stejné hodnosti jako žalobce či působící na obdobném služebním místě mají standardně stanoven zvláštní příplatek ve výši 9.000 Kč. Například náplň služby příslušníků Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky je co do své povahy do značné míry shodná s náplní služby příslušníků Ochranné služby Policie ČR a tedy i žalobce. S ohledem na vysokou míru podobnosti náplně služby příslušníků daných útvarů pak nelze ospravedlnit rozdílné výše jejich zvláštních příplatků a jedná se tak o zjevně nerovné zacházení. Jednotlivé aspekty, na základě kterých se stanoví výše zvláštního příplatku, jsou jen velmi obtížně kvantifikovatelné. Žalobcovým zaměřením je mimo jiné práce v terénu, přičemž zejména chrání zastupitelské úřady. Do této oblasti služby žalobce pak spadá ochrana velvyslanců, poslanců, prezidentů a dalších vrcholných činitelů, kteří dané objekty využívají. Žalobce dále kupříkladu spolupracuje při zajištění bezpečnosti při demonstracích a zajišťuje ochranu ústavních činitelů při významných státních akcích. Výše příplatku byla ve smyslu § 120 odst. 4 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů stanovena podzákonným předpisem, a proto je třeba, aby se pohyboval v rámci zákonného zmocnění a zákonných limitů, konkrétně s § 77 odst. 8 jmenovaného zákona.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že veškerá argumentace žalobce směřuje k procesu normotvorby služebního předpisu, který nebyl součástí řízení o stanovení jiné výše zvláštního příplatku. Žalovaný uvedl, že řediteli Ochranné služby nepříslušelo podrobit

výši zvláštního příplatku žalobce jakémukoliv správnímu uvážení. Výši zvláštního příplatku stanovenou policejním prezidentem v rozkazu policejního prezidenta č. 257/2018, kterým se stanoví výše zvláštního příplatku pro služební místa v Ochranné službě (dále jen „RPP č. 257/2018“), byl ředitel Ochranné služby při svém rozhodování vázán. V projednávaném případě se jednalo o aplikaci služebního předpisu, tj. RPP č. 257/2018 jako normativního aktu, a nikoliv o individuální posouzení rizikovosti služebních činností, které vyplývaly ze služebního místa, na kterém byl žalobce ustanoven, oproti jiným služebním činnostem, které vyplývaly z jiných služebních míst v Ochranné službě a jiných útvech Policie České republiky. Žalovaný odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2009, č. j. 6 Ads 129/2008 – 66, podle něhož není v diskreci služebního funkcionáře, aby řešil otázku, jak rizikovou činnost konkrétní příslušník bezpečnostního sboru vykonával, protože byl vázán služebním předpisem ředitele bezpečnostního sboru. Zvláštní příplatek je vázán na rizikovitost výkonu služby, která se odvíjí od charakteru a náplně služby, což vyplývá i z § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

4. Ze správního spisu vyplývaly pro posouzení věci následující relevantní skutečnosti.
5. Dne 20. 12. 2018 vydal ředitel Ochranné služby Policie ČR ve věcech služebního poměru rozhodnutí č. 4824/2018, kterým mimo jiné rozhodl, že stanoví žalobci zvláštní příplatek podle § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ve výši 7 500 Kč. V odůvodnění rozhodnutí ke stanovení zvláštního příplatku uvedl, že ke změně výše zvláštního příplatku dochází na základě RPP č. 257/2018, jeho výše odpovídá rizikům spojeným s výkonem služby, psychické zátěži na služebním místě a koresponduje se zařazením služebních činností do jednotlivých skupin zvláštního příplatku pro služební místa v bezpečnostním sboru.
6. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, jehož námitky jsou v podstatě shodné s námitkami žalobními. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil, protože v části týkající se základního tarifu bylo uvedeno nesprávné ustanovení zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Ustanovení § 115a bylo zrušeno od 1. 1. 2018. v rozhodnutí mělo být uvedeno ustanovení § 115 odst. 3 téhož zákona. Stanovení výše zvláštního příplatku měněno nebylo.
7. K otázce výše zvláštního příplatku žalovaný uvedl, že zařazení služebních činností do I. a II. skupiny ve smyslu § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů provedl policejní prezident závazným pokynem policejního prezidenta č. 100/2012, kterým se provádí některá ustanovení zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „ZPPP č. 100/2012“). Podle čl. 14 odst. 1 ZPPP č. 100/2012 se do I. skupiny zvláštního příplatku s rozpětím 5 000 až 10 000 Kč zařadí služební činnosti vykonávané na služebním místě v policii se směrem vykonávané práce 01, 02 a 99, není-li v tomto závazném pokynu stanoveno jinak. Podle bodu 2 přílohy č. 6 k ZPPP č. 100/2012 služební činnosti vykonávané na služebním místě, na kterém byl žalobce ustanoven, mají směr vykonávané práce 02 – výkonná služba. Konkrétní výši zvláštního příplatku pro služební místa v Ochranné službě stanovil policejní prezident rozkazem č. 257/2018. Podle § 120 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, I. stanovil v příloze č. 1 k tomuto rozkazu výši zvláštního příplatku pro služební místa v Ochranné službě. Podle přílohy RPP č. 257/2018

pro služební místo vrchní asistent 4. skupiny 1. oddělení odboru ochrany zastupitelských úřadů a určených objektů Ochranné služby, tj. pro služební místo, na kterém byl ustanoven žalobce, byl policejním prezidentem stanoven zvláštní příplatek ve výši 7 500 Kč. Ředitel Ochranné služby byl při rozhodování o stanovení výše zvláštního příplatku žalobci povinen bez dalšího vycházet z RPP č. 257/2018, který je klasickým interním normativním aktem státní služby (viz i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2009, č. j. 6 Ads 129/2008 – 66).

8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů v rozsahu žalobních námitek, kterým je vázán, a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějšího znění; dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
9. Podle § 77 odst. 8 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů Bezpečnostní sbor je při vytváření podmínek výkonu služby povinen zajišťovat rovné zacházení se všemi příslušníky, zejména pokud jde o odbornou přípravu a dosažení služebního postupu, odměňování, jiná peněžitá plnění a plnění peněžité hodnoty. Za nerovné zacházení se nepovažuje postup podle odstavce 7.
10. Podle § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů *příslušník*, který vykonává službu spojenou s ochranou zájmů státu, při nichž může dojít k ohrožení jeho života nebo zdraví, popřípadě k jiným závažným rizikům, nebo službu s mimořádnou psychickou zátěží, má nárok na zvláštní příplatek ve výši 5 000 Kč až 10 000 Kč měsíčně v I. skupině a 1 000 Kč až 5 000 Kč ve II. skupině.
11. Podle § 120 odst. 4 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů Zařazení služebních činností do I. a II. skupiny a výše zvláštního příplatku pro služební místa v bezpečnostním sboru stanoví ředitel bezpečnostního sboru služebním předpisem.
12. Žalobní námitku žalobce, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 77 odst. 8 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, shledal soud nedůvodnou. Ředitel Ochranné služby, byl při svém rozhodování o určení výše příplatku žalobci vázán služebním předpisem RPP č. 257/2018. Rovné zacházení se všemi příslušníky bezpečnostních sborů mimo jiné, pokud jde o odměňování (viz § 77 odst. 8 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů), má na úrovni normotvorby, tj. formou příslušného služebního předpisu, zabezpečit ten, kdo stojí v čele bezpečnostního sboru. Klasifikace činností v bezpečnostním sboru z hlediska rizika a určení výše zvláštního příplatku nebyly v případě žalobce na rozhodnutí ředitele Ochranné služby, ale byly vyhodnoceny rozkazem policejního prezidenta. Úkolem ředitele Ochranné služby bylo pouze aplikovat služební předpis RPP č. 257/2018 jako normativní akt. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně neřešilo otázku, jak rizikovou činnost žalobce vykonává, zda je tato míra rizika srovnatelná s činností příslušníků jiných služeb. Rozkaz policejního prezidenta č. 257/2018 má povahu interního normativního aktu, kterým je ředitel Ochranné služby vázán a který aplikuje bez možnosti správního uvážení.
13. Soud považuje za vhodné poukázat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2009, č. j. 6 Ads 129/2008 – 66, ve kterém Nejvyšší správní soud v obdobném případě uvedl „...V posuzovaném případě zjevně svého normativního oprávnění příslušný služební

funkcionář (ředitel bezpečnostního sboru) využil a hypotézu ustanovení § 120 odst. 4 naplnil. Dalšímu postupu pak již zůstalo vyhrazeno pouze tento služební předpis v individuálních služebněprávních vztazích aplikovat. Rozhodnutí, které žalobkyně ve věci svého zvláštního příplatku obdržela, již nijak neřešilo otázku, jak rizikovou činnost žalobkyně vykonává, zda míra rizika její činnosti poklesla, zda má za své individuální riziko příplatek pobírat atd. Nic takového v diskreci služebního funkcionáře, který rozhodnutí ve věci služebního poměru vydával, nebylo. Úkolem tohoto rozhodnutí bylo pouze a jen aplikovat služební předpis jako normativní akt. Odkázal-li proto služební funkcionář v odůvodnění rozhodnutí na služební předpis, který v souladu s dispozicí § 120 odst. 4 služebního zákona výši zvláštního příplatku pro vybrané činnosti (...) závazně stanovil, dostál plně povinnosti rozhodnutí srozumitelně odůvodnit. ...“

14. Pokud se jedná o samotný rozkaz policejního prezidenta č. 257/2018, k tomu je možno uvést z již shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 Ads 129/2018-66, že konstrukce celého § 120 služebního zákona je postavena na normativním zobecnění rizikovosti - proto jako nástroje regulace předvídá zmíněné ustanovení nikoliv individuální správní akt, ale akty normativní. Daný služební předpis je výsledkem velitelské působnosti, která patří k podstatným znakům služebního poměru - jde o jeden z nástrojů řízení služebního vztahu, vztahuje se k bezpečnostnímu sboru jako celku a je výrazem obecné odpovědnosti ředitele bezpečnostního sboru za sbor jako celek. Žalobce označil za porušení rovnosti při odměňování to, že příslušníci Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky mají rozkazem policejního prezidenta stanoven vyšší zvláštní příplatek při srovnatelném služebním zařazení a při obdobné náplni činnosti. Soud tento názor nesdílí. Nelze nepřihlídnout k tomu, že se jedná o různé útvary, jejichž náplň činnosti je možná obdobná, ale nikoliv shodná. Policejní prezident jako oprávněný funkcionář hodnotil charakter činnosti všech složek, kterých se zvláštní příplatek týká, a výsledek tohoto hodnocení promítl do výše zvláštního příplatku pro jednotlivá služební místa. Rozhodující pro závěr o nediskriminačním dopadu předmětného rozkazu je to, že rozdílné výše zvláštního příplatku vychází ze zařazení do různých útvarů, kdy lze předpokládat, že v nich vykonávaná činnost není zcela shodná.
15. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 3. února 2022

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu